

مزامیر

تی محبت مرہ عظیم ایسہ

داوودؑ دوعا.

۱ ای خوداوند، مر گوش بدن و می دوعای ایجابت بوکون،
چونکی ستم بیدہ و محتاج ایسم.

۲ می جان حفظ بوکون چونکی خوداترس ایسم
و تو می خودایی.

تی خادم کی فقط تر توکل کونہ، نجات بدن.

۳ ای خوداوند، مر لطف بوکون،

چونکی توماں روز تر دوخوانم.

۴ تی خادم روح شاد کون،

چونکی، ای خوداوند، می دیل و جان تر پیش کشی
کونم.

۵ ای خوداوند، تو نیکو و بخشندہ ایسی

و اوشان ره کی تر دوخوانیدی پور جہ محبتی.

۶ ای خوداوند، می دوعای گوش بدن،

می ایلتماس ایجگرہی گوش بوکون!

۷ سخت روزان موقع تر دوخوانم،

چونکی مر ایجابت کونی.

۸ خوداوندا، ہیچ خودایی تی مانستن نی یہ،

و ہیچ کاری یم تی کاران نمأنہ.

۹ ای خوداوند، توماں قومانی کی خلق بوکودی

همه تان آیدی تی ورجہ و تر پرستش کونیدی

و تی نام جلال دھیدی

۱۰ چونکی عظیم ایسی و عجیب کاراں انجام دھی؛
فقط تو خودا ایسی!

۱۱ ای خوداوند، تی را و روش مَرِ یاد بدن،
کی راستی میان قدم اوسنم.
می دیل ایتا چاکون
تا تی نام جا بترسئم.

۱۲ ای خوداوند، می خودا، تر توما م می دیل و جان مره ستایش کونم
و تی نام تا ابد جلال دهم.

۱۳ جہ خاطر کی تی محبت می ورجہ پیلہ دانہ یه.
تو، می جان جہ جهنم جولف جیگا دورونی نجات
بدیی!

۱۴ مغرور آدماں به ضد من ویریشیدی،
و ایتا عدہ جہ ظالمآن و ستمگرانم قصد دأریدی مَر
بوکوشید

و ای خودا، تر یم بحیساب نأوریدی.

۱۵ اما تو، ای خوداوند، خودای بخشنده و مهربانی ایسی،
تر دئر غیظ گیره و پور جہ محبت و وفا ایسی.
۱۶ تی روی می طرف واگردآن و مَر لطف بوکون،
تی قوت به تی خادم فدن

و من کی تی کنیز زای ایسم، نجات بدن.

۱۷ ایتا علامت جہ تی مهربانی مَر فدن
تا اوشانی کی می جا نفرت دأریدی بیدینید و خجالت
بکشید

چره کی تو، ای خوداوند، مَر یاری بوکودی و آرامش
فدی.